Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΠΙΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ἀλλὰ καὶ τυπικὰ μὲ τὴν ἔλευσή του στὸ Δεκέμβριο. — Χειμώνας ποὺ ἔπαιρνε νὰ εἶναι τόσο κλήρου ὅσο ἄλλοτε. — Ὄχι λόγω τῆς πιθανολογουμένης μετεωρολογικῆς ἠμιότητος τῶν τελευταίων χρόνων. — Ἀλλὰ κυρίως γιατὶ ἡ καταναλωτικὴ κοινωνία ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἀποστρέφεται ἀποτελεσματικὰ μὲ τὰ ζεστὰ της διαμερίσματα, τὰ αὐτοκίνητά της. — Καὶ βέβαια μὲ φαγητὰ καὶ ντύσιμο ποὺ δὲν μποροῦν νὰ συγκριθεῖ μὲ τὴν παλαιὰ λιτότητα. — Αὐτὸ βέβαια δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἔχουμε ἤδη ἀγανακτήσει γιὰ τή... βαρυχειμωνιὰ ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν περασμένη Δευτέρα, διακόπτοντας μιὰ σκανδαλωδῶς μακρὰ ἀνοιξιάτικη περίοδο ★ Α ΠΡΟΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ. — Εὐνοημένοι τοῦ συναζαριστῆ ὅλοι σχεδὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι ἅγιοι τῆς χειμερινῆς σαιζόν. — Ὅπως γράφουν κατὰ τὰ καθιερωμένα οἱ ἑορτάζοντες ὅτι... δὲν πεθαίνουν οὔτε δέχονται. — Μὲ τὸ ἴδιο πάθος καὶ οἱ ἄλλοι τοὺς εὐχόμαστε νὰ ζήσουν εὐχές, λουλούδια, γλυκά, ποτά. — Κάποιος ἔλεγε προ πολλοῦ ὅτι ἡ δημοσίευση τῆς ἀγγελίας αὐτῆς στὶς ἐφημερίδες εἶναι ἤδη ἕνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἑορτασμοῦ! — Καὶ μιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ ἀναφέρει ὁ ἑορτάζων τὸ ὄνομά του στὴν ἐφημερίδα. — Καὶ ὅπως ἔχει ἀποφανθεῖ ἕνας ἀμερικανὸς μαΐτρ τῆς δημοσιογραφίας ἡ πιὸ ἀποτελεσφόρουσα εἴδηση γιὰ τὸν καθένα εἶναι τὸ ὄνομά του. — Ἂν ὑπάρχει μονίμη ἀδυναμία ἑορταζόντων καὶ μή...

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Οἱ ταξιτζῆδες

Η ΓΝΩΜΗ μου εἶναι ὅτι τὰ πολιτικὰ δίκαια δὲν παραβλάπτονται μόνο ἀπὸ τὴν ἐργοδοσία ἢ τὸ κεφάλαιο γενικότερα. Τὰ συγκεκριμένα αἰτήματα, οἱ ἀγῶνες ποὺ συνεπάγονται τὸ ἔσχατο μέσον τῆς ἀπεργίας δὲν γίνονται ἀτελέσφορα καὶ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τῶν μονοπωλίων καὶ ἐκείνων ποὺ τὰ εὐνοοῦν. Ὑπάρχουν δύο πράγματα, ποὺ μοιάζουν μὲ ἀκούσια θέλημα τοῦ κοινοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐργαζομένων γιὰ τὰ δίκαιά τους καὶ τὸ ἄλλο (τὸ χειρότερο) ἡ κακὴ ἐπαγγελματικὴ συμπεριφορὰ μερικῶν προδιαθέτει ἀρνητικὰ γιὰ τὴν κοινὴ γνώμη, ἰδιαίτερα σὲ περιπτώσεις ἀπεργιῶν.

Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ εἶναι ἐνδιαφέροντα τὰ ὅσα ἔγραψε στὸ κύριο ἄρθρο της ἡ «Καθημερινὴ» ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπεργίας τῶν Ταξιτζήδων. Ἡ ἀπεργία ἀποτελεῖ ἀναφαίρετο δικαίωμα τῶν ἐργαζομένου μὲ τὸ ὁποῖο συμφωνεῖ ὡς ἔσχατο μέσον πιέσεως γιὰ τὴν ἱκανοποίηση δικαίων αἰτημάτων του. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ δὲν εἶναι κάθε ἀπεργία γίνεται δεκτὴ μὲ κατανόηση ἀπὸ τὸ κοινὸ ποὺ ὑφίσταται τὶς ταλαιπωρίες.

Ἀλλὰ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν κατανόηση αὐτὴ τοῦ κοινοῦ, εἶναι ἡ πλήρης ἐνημέρωσή του ἀπὸ τοὺς ἀπεργούς, ὅπως συμβαίνει ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα τῶν προβλημάτων (ἢ τῶν αἰτημάτων) ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων κηρύσσεται ἡ ἀπεργία... Φοβόμαστε ὅμως στὴν τελευταία ἀπεργία δὲν ἐπικράτησε ἀρκετὴ συσκότιση. Τὸ χρόνο ποὺ λήγει τὰ ταξὶ ἔχουν πάρει δυὸ φορὲς αὔξηση ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο τῶν Συγκοινωνιῶν. Τὸ ὑπουργεῖο ποὺ ἐγκρίνει τὶς παραχωρήσεις αὐτὲς δὲν μᾶς ἔδωσε ὡς τώρα πλήρη στοιχεῖα γιὰ τὰ ἔξοδα λειτουργίας τῶν ταξί. Κάθε φορὰ ποὺ ἀρέσει ἀληθινὰ τὰ στοιχεῖα ποὺ προσκομίζουν οἱ ὀργανώσεις τῶν ταξιτζήδων.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ κανένας δὲν γνωρίζει τί γίνεται στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ταξί. Σὲ ποιούς ἀνήκουν καὶ ποιοὶ δουλεύουν τὰ αὐτοκίνητα. Ποιὲς ὧρες καὶ μὲ ποιὲς συνθῆκες δουλεύουν.

Πρὶν λοιπὸν γίνει ὁποιαδήποτε νέα παραχώρηση ποὺ θὰ ἐπιβαρύνει τὸ κοινωνικὸ σύνολο, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ γίνει: Πρῶτον. Ἀπογραφὴ ὅλων τῶν ἰδιοκτητῶν ταξὶ κατὰ ἐπάγγελμα. Ἡ ἀπογραφὴ αὐτὴ νὰ δοθεῖ στὴ δημοσιότητα ὥστε νὰ γνωρίζει καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ὑπὲρ ποίων ὑφίστανται τὶς ταλαιπωρίες. Γιατὶ μπορεῖ καὶ νὰ ὑπάρχουν καὶ ἐπιχειρηματίες ποὺ νοικιάζουν τὰ ταξί τους ἢ ἔχουν μισθωτούς, ἐπιχειρηματίες ποὺ κάνουν κι' ἄλλες δουλειὲς καὶ οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἐπωφελήθηκαν καὶ ἐογαλαν ἄδειες μὲ ἕνα πεντακοσάρικο, τώρα θέλουν νὰ κάνουν κλειστὸ τὸ ἐπάγγελμα γιὰ νὰ παραμείνουν, οἱ ἴδιοι ἐργοδότες ἐκμεταλλευτὲς τῶν πτωχῶν θιοπαλαιστῶν ὁδηγῶν ποὺ θέλουν κι' αὐτοὶ νὰ βγάλουν ἁμάξι.

Δεύτερον θὰ πρέπει νὰ γίνει ἔλεγχος γιὰ τὶς ὧρες λειτουργίας τῶν ταξί.

Σήμερα ἡ ἐξυπηρέτηση ἀπομένει στὴ διακριτικὴ «εὐγένεια», καὶ τὰ κέρια τοῦ κάθε ὁδηγοῦ.

Τρίτον περιοδικὸς ἔλεγχος τῶν ὁδηγῶν γιὰ τὶς γνώσεις ὁδηγήσεως ποὺ ἔχουν.

Τέταρτον ἀποτελεσματικὸς φορολογικὸς ἔλεγχος. Γιατὶ μὲ τὴ διπλὴ καὶ πολλαπλὴ μίσθωση κάθε ἄλλο παρὰ γνωρίζει ἡ ἐφορία τὶς πραγματικὲς εἰσπράξεις τῶν ταξιτζήδων ἰδιοκτητῶν ἢ ὁδηγῶν.

Πιστεύουμε ὅτι τὸ Ὑπουργεῖο θὰ ἐνημερώσει τὴν κοινὴ γνώμη πάνω στὰ ζητήματα αὐτά. Ἐνημέρωση ποὺ πιστεύουμε ὅτι ἐπιθυμοῦν καὶ οἱ πραγματικοὶ ἐπαγγελματίες ταξιτζῆδες, γιατὶ μόνο τότε θὰ ἔχουν καὶ τὴν εἰλικρινῆ συμπαράσταση τῆς κοινῆς γνώμης, στὰ αἰτήματά τους.

ΠΑΝ

Γυναῖκες ...πυροσβέστες

ΔΕΚΑ τέσσερες Ἰταλίδες ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴ τουριστικὴ πόλη Τρεντίνο, ἀποφάσισαν νὰ συστήσουν τὸ πρῶτο γυναικεῖο πυροσβεστικὸ Σῶμα. Μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα ἐκπαιδεύτηκαν καὶ τώρα εἶναι ἱκανὲς νὰ σβύσουν ὁποιαδήποτε φωτιά.

Ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία τάχθηκε ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἐνεργείας, ἀναγνωρίζοντας προφανῶς ὅτι προορισμὸς τῶν γυναικῶν εἶναι νά... ἀνάβουν καὶ ὄχι νὰ σβύνουν φωτιές.

Πέρα ἀπ' αὐτὸ οἱ κουτσομπόλες τῆς περιοχῆς ἄρχισαν νὰ λένε τὸ κοντό τους καὶ τὸ μακρὺ τους καὶ κυρίως ὅτι αὐτὴ ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία θὰ εἶναι ἕνα πρόσχημα γιὰ νὰ σβύνουν τὶς δικές τους τὶς φωτιὲς καθὼς θὰ ἔχουν μεγάλη ἐλευθερία κινήσεων. Ἀλλὰ ἡ ἀρχηγὸς τους Μαρία Ντὲ Πάολι ἔχει διαφορετικὴ γνώμη: «Εἶναι ἕνα ἀκόμη βῆμα, λέει, γιὰ τὴν ἐξίσωση τῶν φύλων».

Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειωθεῖ ὅτι καὶ οἱ ἄνδρες συνάδελφοὶ τους εἶναι εὐχαριστημένοι. «Μᾶς βοηθοῦν πάρα πολύ, λέει ὁ Τσελεστίνι Τσιμίνι», διοικητὴς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ποὺ κατὰ πάσαν πιθανότητα εἶναι λάτρης τοῦ... γυναικείου σώματος.

Ταχύτητα καὶ κάπνισμα

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, κυκλοφόρησε, μία εἰδικὴ ἔκθεση τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ., γιὰ τὴν Εὐρώπη, ἀντικείμενο τῆς ὁποίας εἶναι τὰ Εὐρωπαϊκὰ ὅρια ταχύτητος.

Ἡ ἔκθεση περιέχει στατιστικὰ στοιχεῖα μὲ τὰ ὅρια ταχυτήτων στοὺς αὐτοκινητοδρόμους δε καοκτὼ εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Πέρα ἀπὸ τὴν Ἔκθεση αὐτή, εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας, ἐξέτασε τοὺς κινδύνους τοῦ καπνίσματος καὶ μελέτησε τὶς ἀρνητικὲς ἐπιπτώσεις τῆς νικοτίνης στὶς γυναῖκες ποὺ περιμένουν παιδί.

Ἡ χώρα τῶν ἀντιφάσεων

ΤΟ διαβάσαμε σὲ τηλεκριτικὴ τοῦ Μηνᾶ Χριστίδη γιὰ τὴν ταινία «Ἡ δίκη τοῦ Ὀσβαλντ»:

«...Τὸ πραγματικὸ ἐπίτευγμα στὴν περίπτωση αὐτή, εἶναι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἡ ὕπαρξη — καὶ προβολὴ — τῆς ταινίας στὴν ἴδια τὴν Ἀμερική. Μὲ τοὺς ἐνοχους ποροντες καὶ θεατές... Ἐκτὸς πιὰ ἂν αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν τελειότητα τοῦ ἐγκλήματος...».

Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι φυσικὰ μιὰ χώρα γεμάτη ἀντιφάσεις, ἔγκλημα ψύχραιμο, ὀργανωμένο ἐπαγγελματικά, κι' ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ ἕνας κινηματογράφος, ἕνας τύπος, μιὰ τηλεόραση ἐλεύθερα καὶ ἀποκαλυπτικά. Ἀπ' τὴ μιὰ τρόμος, ἀφέλεια ὁμαδική, καταπίεση ὀργανωμένη. Κι' ἀπ' τὴν ἄλλη ἔρευνα καὶ ξεσκέπασμα.

Μίνι ρεπορτὰζ

ΕΝΑΣ ἐνεάχρονος μαθητὴς στὴ Μόσχα ἔκλεψε ἕνα αὐτοκίνητο τοῦ Δήμου καὶ ἄρχισε νὰ τρέχει σὰν τρελλὸς στοὺς δρόμους τῆς Σοβιετικῆς πρωτεύουσας. Ἡ ἀστυνομία προσπάθησε νὰ τὸν σταματήσει, ἀλλὰ ὁ νεαρὸς τὸ ἀποφάσισε μόνον ὅταν τελείωσε ἡ βενζίνη...

—Ἡ Μάργκοτ Τζαίημς 49 ἐτῶν, πρώην ἰδιοκτήτρια ἑνὸς οἴκου ἀνοχῆς δήλωσε κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς χοροῦ ὅτι τὸ 1980 θὰ θέσει ὑποψηφιότητα στὶς ἐκλογές.

Ἔτσι ἡ Μάργκοτ, θὰ γίνη δημοσία γυναίκα καὶ ὑπὸ τὴν καλὴν ἔννοια τοῦ ὅρου.

ΑΝΔΡΕΑΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Διευθυντὴς Ρευματολογικοῦ Γεν. Νοσ)μείου Πατρῶν.
Δέχεται: 8—9 καὶ 12—1.30 πρωΐ. Ἀπόγευμα 5—8.30, Κορίνθου — Παντανάσσης 50, τηλ. 274-124 οἰκίας 274-123.
Καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ

80.000 νέοι ζοῦν στὴ Γερμανία σὲ κοινοβιακὰ σπίτια

ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. Ὅταν στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '60, ἡ γερμανικὴ νεολαία δόθηκε μὲ θέρμη στὸν καινούργιο τρόπο ζωῆς στὸν κοινοβιακο, ἡ ἀστικὴ κοινωνία, συνδύασε τὴν ἔννοια κοινόβιο μὲ κάθε τι «ἀναρχικό», μὲ μακριὰ μαλλιά, διαδηλωσεις καὶ κίνκινες σημαίες.

Καὶ τὸ συνέδυαζαν στὸ μυαλό τους μὲ ὁμαδικὸ σέξ, ἅπλυτα πιάτα καὶ ἐγκαταλελειμμένα μωρά. Ὁ φόβος κι' ὁ τρόμος τῶν ἀστῶν μενάλωνε ὅσο πιὸ κοντὰ τους ἐνιωθαν τὴν ἀπειλή. Προσπαθοῦσαν νὰ τὴν πολεμήσουν μὲ ἐπιχειρήματα, ὅπως: «Στέκονται αὐτὰ κάθε πρωὶ ἔξω ἀπὸ τὸ μπάνιο», ἢ «τοὺς πνίγει ἡ βρώμα».

Ἡ πραγματικότητα τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς εἶναι τελείως διαφορετική. Στὴ Χέντβιχστράσσε τοῦ Μονάχου ζεῖ σ' ἕνα παλιὸ σπίτι μιὰ ὁμάδα ἀπὸ τέσσερις δασκάλους. Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τους πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὰ χαρακτηριστικός, μιὰ καὶ ὅπως λέει ἡ κοινωνιολόγος Γκούντρουν Κύπριαν, «ὀγδόντα χιλιάδες νέοι τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ζοῦν σὲ 10.000 περίπου κοινοβιακὰ σπίτια».

Ὅλοι τους ἔχουν ἀγαπήσει καὶ συνηθίσει αὐτὸ τὸν τρόπο ζωῆς ἀπὸ τὰ φοιτητικά τους χρόνια. Ἔχουν ζήσει σὲ διάφορα κοινόβια, μὲ διαφορετικοὺς ἀνθρώπους.

Στὴ Χέντβιχστράσσε ἔχει ὁ καθένας τὸ δικό του δωμάτιο. Φυσικά, ὑπάρχει ὁ «κοινὸς χῶρος» ἡ κουζίνα, ὅπου συναντιοῦνται ὅλοι, τουλάχιστον μιὰ φορὰ τὴν μήέρα. Καὶ οἱ τέσσερις ἔνοικοι ἔχουν ἀπορρίψει τὴν ἰδέα τῆς στενόχωρης ἀποκλειστικῆς μικρο-οικογένειας καὶ εἶναι χαρούμενοι που ὑ στὴν ἡλικία τους (ὅλοι εἶναι 30—40 ἐτῶν), συνεχίζουν ἀκόμη αὐτὸ τὸν τρόπο ζωῆς, μὲ πολλοὺς φίλους γύρω τους. Ἡ καθημερινότητα τοὺς δένει συναισθηματικὰ βαθιὰ μεταξύ τους, ἰδιαίτερα μέσα ἀπὸ τὴ συνείδηση ὅτι ἔχουν ἐπιλέξει τελείως ἐλεύθερα τοὺς συντρόφους τους.

ΑΛΛΑΓΗ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ

Μετακινήσεις γίνονται διαρκῶς. Ὁ Τσάρλυ πρόκειται νὰ φύγει ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀποτυχημένης ἐρωτικῆς σχέσης μὲ μιὰ κοπέλλα ποὺ ζεῖ στὸ κοινόβιο. Ἡ Κάρολ πρόκειται νὰ μετακομίσει σ' ἕνα ἄλλο κοινόβιο, ὅπου νομίζει ὅτι οἱ δεσμοὶ καὶ ἡ σύντροφικότητα ἀνάμεσα στὰ μέλη του εἶναι πολὺ στενότερη.

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν κοινοβιακὰ τὸ πιστεύουν βαθιά: «Δὲν ὑπάρχει γιὰ μᾶς ἄλλος τρόπος ζωῆς». Παρ' ὅλες τὶς ἀλλαγὲς, τὶς δυσκολίες, τὶς προστριβὲς ποὺ δημιουργεῖ τὸ νοικοκυριὸ ὅταν τὸ μοιράζονται τόσοι ἄνθρωποι, εἶναι εὐτυχισμένοι.

Εἶναι εὐτυχισμένοι ὅταν παίρνουν ὅλοι μαζὶ τὸ πρωϊνό τους τὶς Κυριακὲς, ὅταν κλεισμένοι στὸ δωμάτιό τους νοιώθουν ὅτι γύρω τους ὑπάρχουν φίλοι, ὅταν ξέρουν πὼς μποροῦν νὰ μοιράστοῦν μὲ κάποιον τὸν πόνο τους.

Καὶ πρακτικά: Κοινὰ ψώνια καὶ μαγείρεμα, ἕνα ψυγεῖο, ἕνα πλυντήριο, μοίρασμα τοῦ νοικοκυριοῦ. Οἱ συγκάτοικοι μπορεῖ νὰ εἶναι ἐλεύθεροι ἢ παντρεμένοι, ἢ νὰ ἔχουν παιδιά. Ἡ συμβίωσή τους ἀποσκοπεῖ στὸ συνδυασμὸ τῆς ἀτομικῆς ἀνεξαρτησίας, μὲ τὴ συντροφικότητα.

Κάθε κοινόβιο ἔχει καὶ ἕνα ἰδιαίτερο χαρακτήρα. Στὸ κοινὸ δίο τοῦ Μπαβάριαρινγκ τοῦ Μονάχου ζοῦν 6 παιδαγωγοί, ποὺ ἡ συνδικαλιστικὴ τους δουλειὰ μὲ στόχο τὴν ἀντιαυταρχικὴ ἐκπαίδευση τοὺς ἔχει ἑνώσει οὐσιαστικά. Σὲ ἄλλα, ὅπως στὸ «Μπελβὺ 2», ποὺ εἶναι μιὰ παλιὰ βίλλα στὸ Ἄλστερ, οἱ κάτοικοι εἶναι τελείως ἀπομονωμένοι. Κάθενας ἔχει τὸ δικό του τηλέφωνο καὶ κουδούνι, ἐνῶ στὴν κοινοκτημοσύνη ἀνήκει μόνο ἡ κουζίνα καὶ τὸ μπάνιο. Τὰ μέλη τοῦ κοινοβίου συναντιοῦνται καθημερινὰ, ἀλλὰ ὄχι ὀργανωμένα, ἔχουν φιλικὲς σχέσεις μεταξύ τους καὶ μποροῦν νὰ ὑπολογίζουν γιὰ βοήθεια ὁ ἕνας στὸν ἄλλο.

ΤΟ «ΚΟΚΚΙΝΟ ΡΑΠΑΝΑΚΙ»

Τὸ πιὸ χαρούμενο καὶ «ὁμαδικὰ ὀργανωμένο» κοινόβιο, εἶναι τὸ «κόκκινο ραπανάκι» ποὺ βρίσκεται λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ Μόναχο. Ἐκεῖ, σὲ μιὰ παλιὰ βίλλα μὲ 8 μεγάλα δωμάτια καὶ πισίνα, ζεῖ ἡ θεατρικὴ ὁμάδα τοῦ Μονάχου. Παλιότερα στὸ «κόκκινο ραπανάκι» ἔμενε ὁ γνωστὸς Γερμανὸς σκηνοθέτης Ράϊνερ Βέρνερ Φάσμπιντερ. Φυσικὰ ἡ ἔντονη πολιτικὴ θεατρικὴ δουλειὰ συμβάλλει σημαντικὰ στοὺς στενοὺς δεσμοὺς ἀνάμεσα στοὺς ἔνοικους τῆς βίλλας. Τὰ «ραπανάκια» συχνὰ μεταμφιέζονται

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΖΩΪΑΣ

Ἡ ἀλλαγὴ ρυθμοῦ ζωῆς τρομάζει ὅσους γεράζουν

Καὶ δὲν ἀπολαμβάνουν τὴ «χρυσῆ ἡλικία»

ΤΟ «ΘΑΥΜΑ» ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΑΣΛΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ (Ἰδ. Ὑπ.). Ὁ φόβος γιὰ τὴν ἐξασθένηση τοῦ ὀργανισμοῦ τους ἐμποδίζει πολλοὺς γηραιοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀπολαύσουν τὴν «χρυσῆ ἡλικία» τους. Ὅσο περνᾶνε τὰ χρόνια, καὶ νοιώθουμε τὰ γηρατειὰ νὰ πλησιάζουν, μᾶς τρομάζει ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ρυθμοῦ τῆς ζωῆς μας.

Μέχρι σήμερα οἱ προσπάθειες τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ «καπιοῦ τῆς αἰώνιας νεότητας» εἶχαν ἀποδειχθεῖ ἄκαρπες. Ὅμως χάρη στὶς σημαντικότατες ἀνακαλύψεις μιᾶς γηραιᾶς κυρίας, τῆς γνωστῆς μας 74χρονης Ἄννας Ἀσλάν, σύντομα θὰ εἴμαστε σὲ θέση νὰ ἐπιβραδύνουμε τὴ διαδικασία τῶν γηρατειῶν καὶ νὰ ζοῦμε ὑγιέστατοι στὰ 80 μας ἢ στὰ 90 καὶ ἴσως νὰ φτάσουμε τὰ 100.

Σ' ἕνα ρομαντικό, δεντροφυτεμένο δρόμο στὸ κέντρο τῆς Βουδαπέστης βρίσκεται ἡ κλινικὴ τῆς δρος Ἀσλάν. Γιὰ δυὸ περίπου δεκαετίες, ἐπισκέπτονται τὴν γεροντολογικὴ κλινικὴ 2.000 «νέοι στὴν ψυχή» ἐπισκέπτες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, γιὰ νὰ κάνουν τὴν ἔνεση «GEROVITAL H3», ἕνα φάρμακο ποὺ ἀνακάλυψε ἡ ἴδια ἡ Ἀσλὰν καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο λέγεται ὅτι ἀγγίζει τὰ ὅρια τοῦ θαύματος.

Τὸ GH3 ἔχει θεραπεύσει μέχρι τώρα σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους πάνω ἀπὸ 50 ἐτῶν παθήσεις ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ γῆρας, ὅπως ἀρθριτικά, κατάθλιψη, ὑψηλὴ πίεση καὶ συμπτώματα ὅπως τὶς ρυτίδες τὸ ἄσπρισμα τῶν μαλλιῶν ἢ τὴ φαλάκρα.

Κατὰ καιροὺς ἔχουν ἀκουστεῖ ἀμφιβολίες γιὰ τὸ GH3. Ὅμως προσωπικότητες σὰν τὸν Μάο Τσὲ Τούνγκ, τὸν Νικήτα Κροῦτσεφ, τὸν Κόνραντ Ἄντενασουερ, τὸν Ἴμπν Σαοὺντ καὶ τὸν στρατάρχη Μοντγκόμερυ, ποὺ ὅλοι τους εἶχαν ἐπισκεφθεῖ πολλὲς φορὲς τὴν κλινικὴ τῆς Ἀσλὰν γιὰ νὰ «ἀναζωογονηθοῦν», ἀπέδειξαν μὲ τὴν μακροζωΐα τους τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τοῦ φαρμάκου.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

Καὶ ἐνῶ ἡ φήμη τῆς κλινικῆς τὴν παρουσιάζει σὰν «κέντρο διερχομένων» ὑψηλῶν προσωπικοτήτων τοῦ διεθνοῦς τζέτ—σέτ, ἡ κυρία Ἀσλὰν διαμαρτύρεται ἔντονα καὶ βεβαιώνει ὅτι τὸ φάρμακο καὶ ἡ θεραπεία εἶναι προσιτὰ σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους κάθε κοινωνικῆς τάξης.

Μιὰ καὶ ἡ Ρουμανία εἶναι μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα, ἡ τιμὴ τῆς 14ήμερης ἐπισκέψεως στὴν κλινικὴ εἶναι προκαθορισμένη (300 δολλάρια) καὶ ἴδια γιὰ ὅλους. Ἡ σειρὰ τῶν ἐμβολιασμῶν σ' αὐτὸ τὸ διάστημα εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἀρχίσει ἡ διαδικασία ἀναζωογόνησης. Ὅμως εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἐπανάληψη τῆς θεραπείας σὲ τακτὰ διαστήματα. Δὲν χρειάζεται ὅμως νὰ ἀνησυχοῦν ὅσοι δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ τὰ βγάλουν πέρα οἰκονομικὰ μὲ τὰ συχνὰ ταξιδάκια στὴ Ρουμανία. Τὸ GH3 ὑπάρχει καὶ σὲ μορφὴ χαπιοῦ καὶ ὁ ἐπισκέπτης μπορεῖ νὰ πάρει μαζί του προμήθειες γιὰ τὰ ἑπόμενα χρόνια.

Τὸ GEROVITAL H3 ἔχει βάση του τὴ Νοβοκαΐνη καὶ περιέχει μικρὲς ποσότητες «βενζοϊκοῦ ὀξέος» καὶ «ἁλάτων ποτάσσας» τὰ ὁποῖα ὅπως λέει ἡ διάσημη Ρουμάνα γιατρός, ἐπιμυκήνουν τὴ δράση τῆς νοβοκαΐνης καὶ βοηθοῦν τὴ θετικὴ ἀντίδραση τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ.

Πρόσφατα ἡ Ἄννα Ἀσλὰν εἶχε προσκληθεῖ τιμητικὰ νὰ συνοδεύσει τὴν ρουμανικὴ ἀντιπροσωπεία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἐκεῖ ἡ Ἀσλὰν εἶπε ὅτι ἀνεκάλυψε τὸ φάρμακο κατὰ τὴ διάρκεια πειραμάτων σὲ ζῶα: «Πρόσεξα ὅτι ὅταν ἔκανα σ' ἕνα ζῶο ποὺ ἔπασχε ἀπὸ ἀρθριτικὰ μιὰ ἔνεση νοβοκαΐνης στὸ σημεῖο ποὺ πονοῦσε, π.χ. στὸ γάνατο, ὄχι μόνο τοῦ περνοῦσε ἀμέσως ὁ πόνος, ἀλλὰ τὸ ζῶο παρουσίαζε σημάδια «ἐπιστροφῆς τῆς νεότητας» στὸ σύστημα τῶν λειτουργιῶν του.

Ἔτσι συνέχισα τὶς ἔρευνες πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση καὶ ἀνακάλυψα ἔκθαμβη ὅτι μὲ ἕνα διάλυμα νοβοκαΐνης συνδυασμένο μὲ δυὸ ἄλλες οὐσίες, διαπιστώνονται καὶ στοὺς ἀνθρώπους τὰ ἴδια ἀποτελέσματα».

Τὸ 1951, ὁ δρ. Σ.Ι. Πάρχαμ, ποὺ ἀμέσως μετὰ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ὑπῆρξε πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας, κάλεσε τὴν δρα Ἀσλάν, παλιὰ ἀριστοῦχα μαθήτριά του, νὰ τὸν συντροφεύσει σὲ μιὰ ἔρευνα γιὰ τὰ γηρατειά.

Μαζὶ ἄνοιξαν τὶς πόρτες τοῦ γεροντιατρικοῦ ἰνστιτούτου, καὶ πέτυχαν οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις γιὰ τὸ GH3. Τὰ ἀκόλουθα 10 χρόνια ἡ δρ Ἀσλὰν συνέχισε τὶς ἔρευνές της. Ὁλόκληρη ἡ εὐρωπαϊκὴ ἤπειρος μιλοῦσε γιὰ τὶς αἰσιόδοξες ἀνακαλύψεις της, ἐνῶ ἄρχισαν νὰ ἱδρύονται πολλὲς κλινικὲς στὴ Ρουμανία γιὰ νὰ προσφέρουν τὶς θαυματουργὲς ἐπιδράσεις τοῦ GH3 σὲ «νέους — γέρους» τόσο τῆς Ρουμανίας, ὅσο καὶ ἀπὸ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ δρ Ἀσλὰν ἔχει δεχθεῖ πελάτες ἀπὸ 35, μέχρι 110 χρονῶν. «Δὲν ξέρουμε ἀκριβῶς πότε ἀρχίζουν οἱ διαδικασίες τοῦ γήρατος στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό», λέει ἡ «Μαντὰμ Κιουρὶ τοῦ 20οῦ αἰῶνα», «ξέρουμε ὅμως ὅτι περίπου μετὰ τὰ 40 χρόνια, ἀρχίζει νὰ ἐλαττώνεται ἡ πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἀντοχὴ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐπειδὴ τὸ GEROVITAL H3 ἐπιδρᾶ ἄμεσα καὶ στοὺς δύο τομεῖς, συνήθως τὸ συνιστῶ στὴν ἡλικία τῶν 40 χρόνων. Μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ πάρει καὶ σὲ μικρότερη ἡλικία ἐφ' ὅσον ἔχει διαγνωσθεῖ ἰατρικὰ πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἐξασθένηση».

Ἀπείρα παραδείγματα μπορεῖ νὰ ἀναφέρει κανεὶς γιὰ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῦ GEROVITAL H3. Ἀπὸ τὸν γηραιότερο πελάτη τῆς Ἀσλὰν ποὺ πέθανε 116 ἐτῶν, μέχρι τὸν μαθηματικὸ ποὺ κατέφυγε στὴν κλινικὴ τῆς σὲ ἡλικία 90 ἐτῶν, ὁὲ κατάσταση ἀνθρώπου—φυτό, καὶ μετὰ τὴ θεραπεία ἄρχισε νὰ παρακολουθεῖ τὶς ἐφημερίδες καὶ νὰ σχολιάζει τὰ γεγονότα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, 98 ἐτῶν τώρα, στὴν τελευταία του ἐπίσκεψη στὴ Ρουμανία ἀνέβαινε μόνος του ζωηρότατα τὶς σκάλες τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τώρα ἑτοιμάζεται γιὰ διακοπὲς κοντὰ στὴ θάλασσα.

Τὸ GH3 νίκησε καὶ τοὺς τελευταίους σκεπτικιστές. Οἱ Ἀμερικάνοι, ποὺ ἀπαγόρευαν αὐστηρὰ τὴν εἰσαγωγὴ καὶ πώλησή του στὴ χώρα τους, ἔκαναν οἱ ἴδιοι ἔρευνες ποὺ δὲν ἀφήνουν περιθώρια γιὰ τὰ θαυματουργὰ του ἀποτελέσματα.

Ἂς εἴμαστε λοιπὸν αἰσιόδοξοι. Μπορεῖ νὰ παραμείνουμε θνητοί, θὰ ἀπολαμβάνουμε ὅμως τὴ ζωὴ μας μέχρι τὶς τελευταῖες μας στιγμές.

ΝΕΦΕΛΗ
ΛΕΥ